

ловѣкъ като що го показуватъ, защо правите подвиги? защо собираете толко странни? Выѣ имате єдного челоувѣка между васъ кой вы познава и кого познавате; кой знае всичкія подвиги ратны, и кой є показалъ дерзновеніе свое не само противу стрѣльниковъ и копіеносцевъ, но и противу жестокою нищету; єдинъ челоувѣкъ кой презирава богатство що є стяжано сосъ ласкательство; кой є трудолюбивъ; кой познава колко є полезно земедѣліе єдиному народу; кой мрази гордость; кой се не побѣждава отъ єдну слѣпу отеческу любовь къ сыномъ своимъ, кой любн добродѣтель єдинаго, осуждава пороки другихъ; съ єдну рѣчь єдинъ челоувѣкъ кой є сега като єдинъ отецъ народу. Єто Вашій Царь, ако жєлаете истинна да царствуватъ надъ васъ мудріи Миносови закони.

Всичкій народъ викна, истинна є, Арістодимъ є таковъ какво що ни го казахте; онъ є достоинъ да царува. Старцы повелѣха да го призоватъ, кой се нахождаше посредѣ долнѣйшихъ народовъ. Найдоха го, доведоха го и онъ бѣше совсѣмъ тихъ и несмущенъ. Извѣстиха му че ще го сотворатъ царя. А онъ имъ отговори тако: азъ не мога го прія сосъ другъ начинъ, развѣ съ тыя три согласія: перво, да имамъ воля по двѣ години да остава то царство, ако не мога вы сотвори подобры отъ колико сте нынѣ, и ако се сопротивите закономъ. Второ, да буда свободенъ да премина єдинъ животъ прость и умѣренъ. Трето, сыны мои да нѣматъ ни єдно достоинство, и по смерти моеї да ги употреблявате безъ никакву особность якоже и другія подданики по достоинству ихъ.